

MVCRX08533S2
prvotní identifikátor

odbor všeobecné správy

náměstí Hrdinů 1634/3

140 21 Praha 4

Č. j. MV- 5089-11/VS-2024

Praha 7. října 2024

Počet stran: 3

Přílohy: 1/el.

Rozeslat dle rozdělovníku

INFORMACE č. 11/2024

Úřední překlad apostilní doložky

Ministerstvo vnitra obdrželo vyjádření Ministerstva spravedlnosti ve věci předkládání cizozemských veřejných listin, opatřených apostilní doložkou (dále jen „apostila“), s jejím překladem do českého jazyka. Z uvedeného sdělení vyplývá následující.

Podle § 12 odst. 1 zákona č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, platí, že „*Listina vydaná soudem, notářem nebo úřadem v cizině, která platí v místě, kde byla vydána, za listinu veřejnou nebo veřejná listina vydaná diplomatickým zástupcem nebo konzulárním úředníkem působícím v České republice, má důkazní moc veřejné listiny také v České republice, jestliže je opatřena předepsaným ověřením.*“

Použitelnost cizí veřejné listiny na území České republiky je tedy podmíněna předepsaným ověřením, jímž se v souladu se zákonem rozumí tzv. vyšší ověření. Jeho smyslem je potvrdit autenticitu dokumentu jako veřejné listiny, tedy to, že ji skutečně vydal orgán státu původu, jehož úřední razítko (pečeť) a podpis jím pověřené osoby jsou na listině uvedeny. To platí bez ohledu na to, zda je veřejná listina v analogové (listinné) nebo digitální (elektronické) podobě.

Vyšší ověření veřejné listiny může mít v zásadě dvojí podobu, a to buď tzv. superlegalizace (vícestupňové ověření), nebo apostily (jednostupňové ověření). Otázka podoby vyššího ověření, případně osvobození od takového ověření, závisí na tom, zda je či není s cizím státem sjednána mezinárodní smlouva (dvoustranná, mnohostranná), v jejímž rámci je též upravena otázka vzájemného uznávání nebo ověřování veřejných listin, nebo zda osvobození od vyššího ověření vyplývá z právního předpisu Evropské unie.

Česká republika je smluvním státem řady dvoustranných mezinárodních smluv o právní pomoci upravujících tuto otázku, dále Evropské úmluvy o zrušení ověřování listin vyhotovených diplomatickými zástupci nebo konzulárními úředníky (Londýn, 7. 6. 1968, č. 287/1998 Sb.) a také haagské Úmluvy o zrušení požadavku ověřování cizích veřejných listin (Haag, 5. 10. 1961, č. 45/1999 Sb.; dále jen „Úmluva o apostile“).

„Pro vztah mezi výše uvedenými způsoby vyššího ověření platí, že není-li cizí veřejná listina osvobozena od vyššího ověření na základě mezinárodní smlouvy či právního aktu Evropské unie, musí být opatřena apostilou, byla-li vydána ve smluvním státě Úmluvy, jinak musí být superlegalizována (Pauknerová, M., Rozehnalová, N., Zavadilová, M. a kol. Zákon o mezinárodním právu soukromém. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013, 928 s.).“

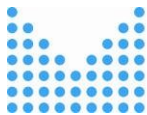
Úmluva o apostile stanoví v čl. 3 odst. 1 jako jedinou možnou formalitu pro osvědčení pravosti podpisu, pravomoci podepsaného a totožnosti pečeti připojení apostily, přičemž apostilu připojuje příslušný orgán státu, na jehož území byla listina vydána. Konkrétní orgán oprávněný k vydání apostily je pak určen každým smluvním státem.

V bodu 304 výkladové příručky Haagské konference mezinárodního práva soukromého (tzv. *Apostille Handbook*, dostupné zde: [HCCH | Apostille Handbook](#)), která je konsensuálním výsledkem jednání zvláštní pracovní skupiny, vytvořené k této úmluvě, je výslovně uvedeno, že apostilu nelze odmítnout z důvodu, že je vyhotovena v jiném jazyce, než je jazyk státu určení. Úmluva o apostile umožňuje, aby apostila byla vyhotovena v úředním jazyce příslušného orgánu, který ji vydává. Tento výklad se opírá o článek 4 odst. 2 Úmluvy o apostile.

Příručka dále uvádí, že kromě připojení apostily na veřejné listiny nelze vyžadovat žádné další formality. Touto formalitou se rozumí i překlad. Výklad článku 3 odst. 1 Úmluvy o apostile je tedy takový, že by měl být vyloučen jakýkoli jiný formální požadavek než připojení apostily na veřejnou listinu, a tedy i překlad apostily.

Bude-li českým matričním úřadům předložena cizí veřejná listina, která je opatřena apostilou v angličtině nebo francouzštině (viz článek 15 Úmluvy o apostile) či v úředním jazyce státu, který apostilu vydal (viz článek 4 odst. 2 Úmluvy o apostile), aniž by tato byla přeložena do českého jazyka, je třeba ji akceptovat, neboť takovýto postup je zcela v souladu s obsahem a výkladovými pravidly Úmluvy o apostile.

Dále je možné, že apostila bude vyplněna v úředním jazyce vydávajícího státu, zatímco standardní pojmy číslo 1 až 9, tedy rubriky k vyplnění, budou v jazyce jiném (například angličtině nebo francouzštině, nebo v jednom z těchto jazyků a současně v úředním jazyce vydávajícího státu). Pro orientaci i v poněkud netradičních jazycích (např. čínština) má sloužit vzor apostily, který je přílohou

Úmluvy o apostile. Přijímající orgán by tedy měl být srozuměn s tím, že pod číslem 1 je uveden název státu, jehož příslušný orgán apostilu vydal, a pod čísly 2 až 4 je uvedena příslušná úřední osoba, která cizí veřejnou listinu podepsala a opatřila úřední pečeti včetně uvedení její funkce. Pro přijímající orgán (matriční úřad) by tedy mělo být rozhodující, který oprávněný orgán ve smyslu článku 6 Úmluvy o apostile tuto vydal, kdy a kde, pod jakým pořadovým číslem, a zda připojil otisk razítka/pečeti a podpis úřední osoby (rubriky č. 5 až 9).

Vzor apostilní doložky, který je přílohou Úmluvy o apostile, tvoří přílohu této informace v českém znění. V případě vícejazyčných verzí apostilních doložek lze využít oficiální stránky Úmluvy o apostile zde: [HCCH | Vícejazyčné vzorové apostily](#). Podpůrně lze dále pracovat se vzory apostilních doložek pro některé státy, které jsou členy Úmluvy o apostile, zveřejněné na webových stránkách Ministerstva vnitra zde: [Metodika na úseku matrik - Ministerstvo vnitra České republiky \(mvcr.cz\)](#).

Pro úplnost uvádíme, že matriční úřady mohou žadatelům, pakliže budou předkládat cizozemské veřejné listiny k zápisu matričních událostí či matričních skutečností, doporučit, aby si v případech, kdy je nezbytný úřední překlad cizozemské veřejné listiny v souladu s § 57 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a její opatření apostilou, nechali úřední překlad zhotovit až poté, co jim bude ze strany domovského státu a příslušného orgánu vydána jak veřejná listina, tak apostila, nicméně na překladu samotné apostily nelze trvat, respektive absence překladu apostily nemůže být důvodem pro odmítnutí přijetí cizozemské veřejné listiny.

Žádáme, aby s obsahem shora uvedeného byly seznámeny všechny matriční úřady v působnosti krajských úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a magistrátů měst Brna, Ostravy, Plzně a Magistrátu hl. m. Prahy.

JUDr. Petr Voříšek, Ph.D.
ředitel odboru

Rozdělovník:

- všem krajským úřadům
- všem odborům vnitřních věcí magistrátů měst Brna, Ostravy a Plzně
- odboru živnostenskému a občanskosprávnímu Magistrátu hl. m. Prahy